

ת"פ 39884/12/19 - מדינת ישראל נגד ולדיסלב פוקלונסקי (עציר, ארסיום שטנפר (עציר))

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 39884-12-19 מדינת ישראל נ' פוקלונסקי (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אברהם בולוס

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. ולדיסלב פוקלונסקי (עציר).

2. ארסיום שטנפר (עציר).

גזר דין

בעניין הנאשם מס' 2

כתב האישום

1. נאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת **סיוע לייצור הכנה והפקה** לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: **פקודת הסמים**) + סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) ובעבירת **החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים + סעיף 31 לחוק העונשין.
2. עפ"י כתב האישום, בין הנאשם לבין נאשם מס' 1 (להלן: **ולדיסלב**) קיימים קשרי חברות.
3. בתאריך 19.6.19 אלי אלבוים (להלן: **אלי**), אשר בינו לבין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת, שכר בית בעפולה (להלן: **הבית**). בתאריך 18.8.19, שכר ולדיסלב מאלי בשכירות משנה את הבית לצורך הקמת מעבדה לגידול סמים מסוכנים.
4. לצורך זה, רכש ולדיסלב ציוד בשווי עשרות אלפי שקלים והקים בבית מעבדה לגידול סם מסוג קנבוס (להלן: **המעבדה**), בה גידל והחזיק סם מסוכן מסוג קנבוס (להלן: **הסם המסוכן**) שלא לצריכתו העצמית בלבד.

הנאשם נהג לפקוד את המעבדה לעתים קרובות.

5. עובר למועד הגשת כתב האישום, גידל והחזיק ולדיסלב במעבדה כ - 950 שתילים של הסם המסוכן במשקל כולל של כ - 100 ק"ג נטו.
6. ביום 3.12.19, בשעות הערב, עת שהה הנאשם במעבדה, הוא החזיק במזמרה וגזם שתילים של הסם המסוכן במשקל כולל של כ - 8 ק"ג. זאת עשה הנאשם על מנת לסייע לולדיסלב בגידול הסם המסוכן.
7. בנוסף, ולדיסלב החזיק במעבדה כלים המשמשים לגידול הסם ובין היתר; גופי תאורה, מזגנים, שנאי חשמל, מפוחים, מדי טמפרטורה, שעוני שבת, כבלים, משקל אלקטרוני ואדניות.
8. במעשיהם המתוארים לעיל, ולדיסלב גידל, ייצר והפיק סם מסוכן שלא לצריכתו העצמית בלבד, כל זאת ללא היתר כדון. בנוסף, הוא החזיק כלים להכנת סם מסוכן, בלא היתר כדון לכך.

עמוד 1

הנאשם סייע לולדיסלב בגידול, ייצור והפקת סם מסוכן והחזיקו שלא לצריכתו העצמית, כל זאת ללא היתר כדן.

הסדר הטיעון וטיעוני הצדדים לעונש

9. בתאריך 29.6.20 התקיים לפניי דיון במסגרתו הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן (בשנית), יורשע ויוטלו עליו העונשים שלהלן:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, הכולל הפעלת המאסר על תנאי בת"פ 49472-07-2018 (בימ"ש שלום קריות) ובניכוי ימי מעצרו.

ב. הצדדים יטענו באופן חופשי בנוגע ליתר רכיבי הענישה ומאסר על תנאי.

ג. הטלת התחייבות להימנע מביצוע עבירות בסכום שייקבע על ידי בית המשפט.

ד. מוסכם כי על הנאשם לא יוטל קנס.

10. לאחר הרשעת הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, שמעתי את טיעוני הצדדים לעונש.

11. לטענת המאשימה, יש לקבל את ההסדר אליו הגיעו הצדדים מאחר ומדובר בהסדר סביר ומאוזן המשקף את רמת הענישה הנהוגה בפסיקה.

12. הנאשם טען, כי יש לקבל את ההסדר מאותם הטעמים שהעלתה המאשימה.

דיון והכרעה

13. כידוע, הסמכות והאחריות בגזירת העונש הנה מנת חלקו של ביהמ"ש (ע"פ 1289/93 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(5) 158, 171). הדבר הינו נכון גם שעה שעסקין בהסדר טיעון. גם במקרה זה האחריות בגזירת העונש, לרבות במסגרת בחינת סבירות הסדר הטיעון, רובצת לפתחו של ביהמ"ש הגוזר את הדין (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פד"י נז(1) 577, 595 (25.12.02) (להלן: **עניין פלוני**)).

14. כידוע בהלכת פלוני נמצא, כי הגישה ההולמת בבחינת סבירותו של הסדר טיעון הינה גישת "האיזון" לפיה: **"על בית המשפט לבחון, אם נעשה בעיסקה איזון הולם בין טובת ההנאה שהיא מעניקה לנאשם - בין העונש המוצע בה, בהשוואה לנורמת הענישה המקובלת בהתחשב בחומרת העבירה ונסיבותיה ובנסיבותיו של הנאשם - לבין התועלת שיש בה לאינטרס הציבורי, בהתחשב במטרה שלשמה נעשתה העיסקה"** (ע"פ 4722/92 מרקוביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(2) 45, עמ' 51 (21.12.93); ראו גם עניין פלוני בעמ' 601).

15. במלאכת האיזון, יש לתת משקל רב לצפיות הנאשם שמוותר על זכותו לניהול ההליך; לכך שהנאשם מקבל על

עצמו את האחריות למעשיו, דבר המבטיח גם ענישה הקרובה בזמן לביצוע העבירה, ותורם לשיקום מהיר ולמניעת פגיעה נוספת בנפגע העבירה (עניין **פלוגי**, עמ' 607).
קיימים גם יתרונות נוספים אותם יש לגלם במכלול השיקולים כמו החיסכון בזמן ומשאבים, הקשיים הצפויים בניהול ההליך כמו קשיי הוכחה (עניין **פלוגי**, עמ' 609). כמו כן, יש לתת משקל משמעותי לאינטרס הציבורי בכיבוד הסדרים ולמעמדה של התביעה אשר חזקה כי בחנה ושקלה את מכלול השיקולים הרלוונטיים דבר המחייב יחוס משקל רב לעמדתה (עניין **פלוגי**, עמ' 610).

16. מנגד, כמובן, ראוי לבחון את שיקולי הענישה המקובלים, כמו חומרת העבירה ונסיבותיה, נסיבותיו האישיות של הנאשם לשם קביעת העונש הראוי לולא ההסדר, שכן: **"בית-המשפט אינו יכול לקבוע אם התקיים האיוון הראוי בין אינטרס הציבור לטובת ההנאה שניתנה לנאשם בלא שיבחן מה היה העונש הראוי לנאשם אלמלא הסדר הטיעון, ומהי מידת ההקלה שניתנה לו עקב הסדר הטיעון. לשם הערכת מידת ההקלה יהיה על בית-המשפט לשקול, כמידת יכולתו ובשים לב למגבלות הנובעות מהנתונים שלפניו, את מידת הוויתור שוויתר הנאשם נוכח סיכויי ההרשעה או הזיכוי אלמלא ההסדר, אף שהנחת היסוד היא כי הרשעת הנאשם מבוססת על הודיית אמת, וכי ההרשעה עומדת איתן על רגליה בלא קשר לראיות שבידי התביעה"** (עניין **פלוגי**, עמ' 609).

17. רבות נאמר ונכתב אודות החומרה הרבה שיש לייחס לעבירות שעניין גידול והפצת סמים מסוכנים, זאת לנוכח הערכים החברתיים שנפגעים כתוצאה מביצוע עבירות אלו אשר מסבים נזק לשלום הציבור ובטחונו, וגורמים לפגיעה קשה בגוף ובנפש. בביצוע עבירות סמים קיים פוטנציאל נזק גדול ביותר, ולא בכדי קבע המחוקק בצד עבירות אלו עונשים מחמירים.

מכאן, ביהמ"ש העליון קרא להיאבק בגידול והפצת הסמים באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה, המביאה בחשבון בין היתר את כמות הסם ואת חלקו של הנאשם בביצוע העבירות: **"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעת אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה"** (ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (24.7.2011); ראו גם: ע"פ 1274/16 עווד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (16.10.16)). (רע"פ 5494/19 רנד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.8.19); רע"פ 7906/19 אברהם אדרי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (03.12.19) (להלן: עניין **אדרי**)).

עבירות אלה בעלות פוטנציאל להסבת נזק רב שעלול להיגרם מפעילות המעבדה והפצת תוצריה לציבור, ובשל כך מתחדד הצורך בנקיטת יד קשה כלפי מי שהיו מעורבים בהקמת מעבדה וגידול הסם המסוכן (עניין **אדרי** פסקה 9).

18. בשל כך, הכלל הוא כי יש להשית על מבצעי עבירות הסמים עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה אף לתקופות ממושכות, כמובן תוך בחינת כל מקרה על פי נסיבותיו הפרטניות. זו הגישה המחמירה הנגזרת ממנה מדיניות ענישה מרתיעה. לשם עמידה על רמת הענישה הנהוגה והמקובלת עיינתי בפסיקה עליה עמדתי לעיל וגם בע"פ 5807/17 **משה דרחי נ' מדינת ישראל** (18.6.18); ת"פ (מחוזי תל אביב) 43463-07-16 **מדינת ישראל נ'**

טלקר ואח' (4.12.16); ת"פ (מרכז) 30876-03-17 מדינת ישראל נ' אביב חנוכה (19.7.18); בע"פ 6180/16 אחרומי נ' מדינת ישראל (26.10.16); רע"פ 5214/08 טל בן אהרון נ' מדינת ישראל (20.07.08); עפ"ג (מרכז) 72782-12-18 אברהם אדרי נ' מדינת ישראל (29.10.19); ת"פ (חי') (3457-02-15 מדינת ישראל נ' אליט בן שימול (20.12.15); ת"פ (מחוזי מרכז) 2679-03-18 מדינת ישראל נ' עוזי בכור (13.6.19); ת"פ (שלום ק"ג) 56865-11-13 מדינת ישראל נ' דודו צוריה (28.03.18); ת"פ (שלום ק"ג) 2200-02-18 מדינת ישראל נ' שמיר זינו (31.03.19); ת"פ (שלום ק"ג) 42806-07-18 מדינת ישראל נ' איאד אל חוג (08.07.19); ת"פ (שלום ב"ש) 16975-06-16 מדינת ישראל נ' עלי אבו כף (05.01.17).

19. מכל האמור ונוכח מדיניות הענישה המקובלת אני סבור כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים גם אם הוא נוטה לקולא, עדיין הוא ראוי, מאוזן ואינו חורג ממתחם הסבירות. למסקנתי זו אני מוצא תימוכין של ממש נוכח חלקו הקטן של הנאשם בגידול הסמים; בעובדה כי לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת אחת בתחום הסמים, במסגרתה הוטל עליו עונש מאסר על תנאי; הודאתו בהזדמנות הראשונה והחיסכון הרב בזמנם של כל המעורבים; העובדה כי הסם טרם הופץ והנזק שנגרם הינו מצומצם, זאת כמובן נוסף לאינטרס הציבורי בכיבוד הסדרים ומעמדה של התביעה, אף הם מטים את הכף לאישור הסדר הטיעון.

20. מכל האמור ובאיוון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לקבל את הסדר הטיעון המוצע ולהטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של - 8 חודשים שתחילתו מיום מעצרו.

אני מפעיל את המאסר על תנאי למשך 6 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 49472-07-2018 (שלום קריות), אותו ירצה הנאשם בחופף לעונש המאסר בתיק זה.

ב. מאסר למשך 10 חודשים, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

מאסר למשך 5 חודשים, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת בניגוד לפקודת הסמים, וזאת לתקופה של 3 שנים מהיום.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' תמוז תש"פ, 02 יולי 2020, במעמד עו"ד עמית פרלה, ב"כ המדינה, ועו"ד שלומי שרון, ב"כ נאשם 2
והנאשם באמצעות VC .